

Başkaldır! Ücretli Köleliğe Son Ver!

İşbaşı

Aylık İşçi Gazetesi

Sayı: 46/Ocak 2019 Fiyatı: 2 TL

*Bizi gün be gün saat be saat
satamayacaksınız !*

Kapitalizmin Köleliğine Son Ver!

Buz Kıran Gemisi Gibi Geliyoruz!

“Onurlu bir yaşam”, “insanca bir yaşam”, sınıf mücadelesi içinde çocuklukla kullanılan cümleler oldu. Bu talepler, üretim araçları sahibi diğer bir tanımla devlet iktidarına sahip olan burjuva sınıftan istenmekte. Bu tür söylemler nereden kim tarafından söylenirse söylene, kapitalist sömürü düzenini yıkmak yerine, düzen içi kalmayı salık veren reformist düşüncelerdir.

3

Kapitalizmin Köleliğine Son Ver!

Kapitalizmin geldiği aşama, tüm dünyada köleliğin dönüşümünden ibarettir. Sistemin varlık koşullarını oluşturan kâr hırsı, emek sömürsü, ekonomilerin entegrasyonu, üretim araçlarındaki teknolojik gelişmeler, doğasında barındırdığı krizler; bu krizlerden çıkışın bildik yolları olan iç savaş ve emperyal işgallerle dünya sarsılıyor.

Diğer taraftan toplumsal yaşamda; özgürlük, adalet, hukuk, sağlık, eğitim gibi tüm üst kavram ve kurumların işlerliğinden, modernleşmenin getirdiği ayrıcalıklardan, her şeye sahip olunabilecek yıldızlı bir toplumsal düzenden bahis, burjuvazinin ezberlenmiş kozları olarak bilinçaltına pompalanıyor.

Memleketin panoraması iskambilden yapılmış, ihtisamlı görünen bir kule gibi. Artık kapitalizm, İslami Kemalizm, Milliyetçilik gibi siyasal argümanlarla bezediği sömürü hırsının perdesini sonuna kadar açmış; utanmazca, açık açık ve doğrudan; işçi, emekçi ve yoksulların kanını emmeye devam etmektedir.

Birçok sektörde işçiler seslerini duyurmaya, hakları ve emekleri için mücadele etmeye çalışıyor. Şu an başta metal sektörü olmak üzere yeni eylemler kapıda.

Ekonomik ve sosyal kazanımları için grev hakları sayısız kez engellenen işçiler bir yanda, diğer yanda ise işten çıkarılma korkusuyla üç kuruşluk ücretli emeğinden başka hiçbir şeyi olmayan işçilerin çaresizliği büyürken, korkunç bir işsizlik sorunu işçi ve emekçilerin belini bükmemektedir. Krizin faturası işçi ve emekçileri ücretli köleliğe mahkum etmiştir.

Toplumsal itici gücü olan işçiler, emekçiler, gençler, kadınlar, yaşlılar ve çocuklar geleceksizliğin pençesinde.

Aylardır EYT mağdurları, emekliliklerini mezarda değil, yaşamda kazanmak için sokaklarda, Atanmayan meslek grupları çılgın çılgına istihdam için seslenirken, sadece iktidarın siyasi gerekçeleriyle akademisyenler, ya işsiz, ya hapiste, ya da yurt dışındalar.

Kutsanan aile birliğinin devamı adına kadınlar öldürülüyor, toplu intiharlar konu oluyor manşetlere, çocuk işçiler başta, iş cinayetleri durmak bilmiyor.

Eğitim para tuzağına dönüşürken, sayısız diplomalı işsiz üretiyor sistem. Sağlık sistemi entübe durumda. Ya muayene olamıyorsunuz ya da ilacınızı karşılamıyor devlet.

3

Yeni Bir Dönemin Eşiğinde

Münir Köymen

Dünya çapında kurduğu hegemonya zayıfladıkça ABD'nin saldırganlığı da artıyor. Hem rakiplerine (Çin, Rusya, Almanya vb.) hem de denetimi altındaki devletlere yönelik ekonomik siyasi ve askeri baskıyı arttırıyor. Birçok ülkeye karşı ya yaptırım adı altında açık, ya da gümrüklerin yükseltilmesi ile örtülü ekonomik ambargo uyguluyor. Çin ile yapılan son ticaret anlaşması ile ABD sürmekte olan dünya ticaret savaşında, Çin pazarında önemli bir avantaj elde etti. Bu anlaşma ile ABD bir yandan kendi ekonomisini bir nebze olsun güçlendirirken rakiplerini daha zor duruma düşürüyor. Çünkü; Çin pazarında ABD'nin elde ettiği bu avantajın Çin'e ihracat yapan diğer ülkelerin (Almanya, Fransa, Avustralya, Rusya, Güney Kore vb.) ticaretin azaltmasına yol açması, dünya ticaret savaşını daha da büyütmesi kaçınılmazdır. ABD ve İngiltere baş düşmanı olarak ilan ettikleri Rusya'yı kuşatma politikasını, yakın zamanda NATO'ya dahil edilen Baltık ülkeleri ve Ukrayna'nın silahlandırılmasıyla sürdürüyor. Aynı konsept içinde Gürcistan NATO dahil edilmeye çalışılıyor. Zaten ABD'nin yönetimi altında olan NATO son gelişmelerle tümüyle ABD hedeflerine kilitlenmiş bir askeri kampa dönüşüyor. Fransa Cumhurbaşkanı Makron'un "NATO'nun beyin ölümü gerçekleşti çıkışı" bu gerçeğin itirafıdır. Diğer yandan ABD Ortadoğu ülkeleri üzerinde denetim kurmak ve aynı anlama gelmek üzere Rusya'nın bu bölgedeki denetimini ortadan kaldırmak için Afganistan, Suriye, Libya'yı istikrarsızlaştırmak üzere giriştiği savaş bugün doğrudan İran'ı hedef alarak yeni bir aşamaya yükseldi. Ama bu müdahalelerden kısmı başarı sağlasa da ABD istediği sonucu elde edemedi. Rusya Suriye'de kalıcılaştı, İran'ın bölgedeki etkisi arttı. İran'ın ABD'nin bölgedeki savaş hedeflerinden iri oldu-

ğu bir sır değildir. ABD uzun bir dönemden beri uyguladığı ekonomik ambargoyla İran'ın istikrarsızlaştırma politikası izliyor. Afganistan, Irak, Suriye ve Libya' olduğu gibi İran'da da iç karışıklıklar yaratarak, işçilerin emekçilerin düzene duyduğu öfkeyi kullanarak, "demokrasi getirme" adına emperyalist müdahale koşullarını yaratmaya çalışıyor. Ne yazık ki, işçi ve emekçilerin mevcut rejime duyduğu öfkeyi rejime ve kapitalist emperyalist sisteme karşı devrimci bir kanala akıtacak devrimci bir örgütlülüğün olmaması emperyalizme böyle bir müdahale olanağını sunuyor.

ABD'nin düzenlediği son operasyon, General Kasım Süleymani'nin öldürülmesi, İran'a karşı açık bir savaş ilanıdır. Rakip devletlerin birbirine karşı gizli operasyonlar düzenlemeleri üst düzey devlet adamları ve istihbarat elemanlarının öldürülmesi bu gizli operasyonların en bilindik yöntemi. Kimin yaptığı resmen açıklanmadığı, ama kimin yaptığı bilinen bu tür operasyonlarla ilgili ülkeye mesaj iletilir. Kasım Süleymani'nin öldürülmesinde bu kuralın dışına çıkıldı, ABD operasyonu resmen üstlendi. ABD operasyonu resmen üstlendi. Çünkü ABD İran'a yönelik savaş doğrudan kendisi başlatmak istemiyor. ABD doğrudan savaş kendisi başlattığında Avrupa ülkelerinin, İngiltere dışında, müttefiklerinin desteğini almakta zorlanacağını, ayrıca, İran'a yönelik operasyonunun İran'la sınırlı kalmasının mümkün olmayacağını biliyor. O yüzden İran'ı kışkırtacak hamlelere yöneliyor. ABD'nin, bu amacı gerçekleştirmek için bundan sonra da bu tür operasyonlara devam edeceğinden kuşku yoktur.

***

Türkiye Ortadoğu'daki emperyalist müdahaleye bölgede kendi denetiminde bir "hinterland" yaratmak hedefi ile katıldı. Ancak Rusya ve ABD'nin sürece doğrudan müdahalesiyle bu hedefe ulaş-

mayı başaramadı. Ama kendi emperyalist güçler arasındaki anlaşmazlıklardan yararlanarak Suriye'de üç işgal alanı elde etti. Bu işgal alanlarına dayanarak bir yandan Kürt halkına karşı imha politikasını sürdürdü, öte yandan da emperyalist devletlerle birlikte Suriye'nin geleceğinde şu ya da bu ölçüde bir pozisyon elde etti.

Ortadoğu'da izlediği politikanın bir diğer sonucu da bölgede Mısır, İsrail, Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri yer aldığı Türkiye karşıtı bir ittifakın oluşmasıdır. Geçen yıl İsrail, Mısır, Kıbrıs Cumhuriyeti ve Yunanistan arasında Doğu Akdeniz'de doğalgaz aramak için başlatılan sondaj çalışmaları 2020'nin başında çıkarılacak gazın Avrupa'ya nakledilmesiyle ilgili anlaşmanın imzalanmasıyla sonuçlandı. Bu anlaşmaya bir tepki olarak bölgeye kendi sondaj gemilerini göndermesi, bunun için gerekli teknoloji ve donanımına sahip olunmadığının ortaya çıkmasıyla, fiyasko ile sonuçlananınca Türk devleti, çareyi, kendi iktidarını korumaktan aciz, Libya iç savaşının bir tarafı olan Ulusal Mutabakat Hükümeti ile Doğu Akdeniz'de münhasır ekonomik bölge anlaşması yapmakta buldu. Karşılığında da Libya'ya asker göndermeyi taahhüt etti. Türkiye söz konusu anlaşmaya karşı oluşan tepkiyi Rusya'yı devreye sokarak yumuşatmaya çalıştı. Rusya'nın İdlib'in boşaltılması karşılığında Libya'da sağlamaya çalıştığı ateşkes Fransa'nın devreye girmesiyle sonuçsuz kalınca bu kez ateşkesi sağlamak için devreye baştan beri Ortadoğu'daki çatışmalardan uzak durmaya çalışan Almanya girdi.

Türk devleti UMH'ile imzaladığı münhasır ekonomik bölge anlaşmasının hemen ardından asker gönderme tekeresini mecliste onaylatarak, İdlib'deki çeteleri gruplar halinde Libya'ya göndermeye başladı. Burjuva muhalefet yüksek ulusal çıkarlar adına Libya'yla yapılan anlaşma-

yı onaylayarak iktidara tam bir destek verdi. Muhalefetin meclisteki teskereye ret oyu vermesi bu gerçeği değiştiriyor.

Kapitalizm koşullarında ulusal çıkar denilen şey, egemen sınıfın, burjuvazinin çıkarıdır. Bunun bedelini ise tarih boyunca işçi ve emekçiler ölüm açlık ve sefalet olarak ödemişlerdir. Dün Kore'de, Kıbrıs'ta ulusal çıkar aldatmacası adı altında kan ve can bedeli ödeyenler işçi ve emekçilerdi, Bugün de Suriye'de, Libya'dan bu bedeli ödeyecek yine işçi ve emekçiler olacaktır. İşçi ve emekçilerin burjuvazinin ulusal çıkar aldatmasından kurtulmalarının tek koşulu patronları için değil, kendileri için savaşmaları kan ve can vermelerini göze almalıdır.

***

Müzminleşen ekonomik kriz, yaşanan siyasal çalkantılar, artan gerici şiddet, silahlanma yarışı ve emperyalist devletler arasında büyüyen anlaşmazlıklar, dünya çapında emperyalist bir savaşın çok uzağında olunmadığını gösteriyor. Öte yandan işçi ve emekçilerin artan öfkesi ve bunun yol açtığı ayaklanmalar bu sürece eşlik ediyor. Bu iki olgu birlikte dünya çapında devrimci bir krizin adım adım olgunlaştığının işareti. Bu koşullarda komünistlerin önündeki yegane görev gelmekte olan bu dalgaya hazırlanmaktır. Tehlike ve olanaklar somuttur. Buna karşı devrimci hazırlık da somut olmak zorundadır. Bu devrimci hazırlığın ilk koşulu kapitalizm sınırları içerisinde sığınmayan devrimci bir İşçi Partisi'nin oluşturulması, ikinci koşulu ise bu partinin kendi kitlesi ile buluşması kitlelerin öfkesine başkaldırısına önderlik edecek tarzda kitlelerin içerisinde örgütlenmesidir. Bugün devrimci harekette, işçi hareketinde yaşanan kaosun nedeni ne Marksist Leninist öğrenin yetmezliğinde ne de kitlelerin eylemsizliğindedir. Kaosun nedeni kendi yetmezliklerini teoriye mal eden, adamsızlıklarını "bu halktan adam olmaz" retoriğiyle gizlemeye çalışmasıdır.

birinci sayfadan devam

Ha bir de ileri bir rahatsızlığınız var ve paranız yoksa “hoşgeldin ölüm” diyebilir noktadayız. Farklı konumlarda görünsek de toplumun tüm ezilen kesimleri, kapitalizmin kölesidir.

Kısacası burjuvaziye hizmet eden tüm alt ve üst yapı kurumları işlemez haldedir.

Marx’ın Das Capital’de belirttiği “Georgialı köle sahibinin, zencilerin sırtından kamçıyla sağladığı artı-ürünün hepsini şampanya ile har vurup harman savursam mı yoksa bir kısmını daha fazla zenci ve toprağa mı dönüştürsem diye düştüğü üzüntülü çıkmaz...” gibi, bugün de aynı köleci zihniyet daha da gerileyerek, modern(!) toplum düzeni olarak aşılana kapitalizmin, gün be gün insanlığı köleleştirdiği bir hâl almıştır.

Kendi kölesine bile köle olarak yaşama şansı vermez halde olan bu sistem, kölesini besleyemez duruma düşmüşse eğer, an gelecek bu toplum burjuvazinin egemenliğini temsil eden o kağıttan kuleleri, hiç beklenmedik anda, ufacak görünen ama dağ gibi büyüyen bir kıvılcımla yıkacaktır.

Kapitalizmin o esrik pervasızlığının temeli olan harç işçi sınıfı ve emekçilerin mayasından güç alır.

O maya bir gün gelecek kendi harcını insanca bir yaşam için karacaktır kuşkusuz.

Placebo etkisinden kurtulup, gören gözler için özel mülkiyet ve buna bağlı olarak gelişen üretim araç ve ilişkilerinin temeline dayanan kapitalist düzenin yıldızları her toplumsal düzende dökülür. Ortada çırılçıplak duran tek gerçeklik, burjuvazi ve proletarya arasındaki uzlaşmaz çelişkinin değişmeyeceğidir.

Burjuvazinin üzerinde yükseldiği proletaryanın, emekçi ve yoksulların konumlarının kapitalizmi yıkmadan değişmeyeceği ise malûmdur.

Eğer ki; dünyanın herhangi bir köşesinde bir mücadele varsa, o mücadele kapitalist sömürü düzenine isyandır. Bu isyan ancak örgütlü olduğunda yıkıcıdır.

birinci sayfadan devam**Ferda Kar**

Artış miktarına bakılmaksızın, ücretlerde meydana gelecek her türlü “jest”ler az da olsa bir rahatlama getirir de, ücretli kölelik düzenini ortadan kaldırmaz, işçiyi daha fazla üretime bağlar, politik pasiflik ve uzlaşma ruhunun gelişmesini sağlar. İnsanca bir yaşam, onurlu

bir yaşam ancak, kapitalist üretim ilişkilerinin yarattığı sınıf mücadelesi içinde, burjuvaziye karşı verilen savaşta bulunabilir. Sendikal mücadele ve grevler, işçi sınıfının burjuvaziye karşı yürüttüğü

nışma ruhunun oluşması noktasında önemli bir değere sahiptir.

7 Ekim 2019 tarihinde başlayan ve 186 işyerindeki yaklaşık 150 bin işçiyi ilgilendiren MESS Grup Toplu İş Sözleşmesi’nde bir sonuca ulaşamadı. Metal sektöründe örgütlü olan en büyük üç sendikanın (Türk Metal, Birleşik Metal ve Öz Çelik-İş) işçiler adına taleple-

ri birbirini tutmuyor. Birleşik Metal ilk altı ay için yüzde 34 zam talep ederken, Türk Metal yüzde 26, Öz Çelik İş yüzde 20 zam talep ediyor. Başkaca bir çok noktada da işçileri temsil eden sendikaların talepleri

üç sendikayla süreci yürütme-ye çalışıyor. Dolayısıyla bu durum patronları değil, işçilerin elini zayıflatan bir durum gibi ortada duruyor. 19 Ocak’ta Türk Metal Bursa’da, Birleşik Metal İstanbul Gebze’de miting düzenledi. Her iki mitingde de öne çıkan slogan GREV’di. Birleşik Metal Sendikası talepleri karşılanmaz ise, 5 Şubat’ta greve çıkacaklarını duyururken, Türk Metal grev için bir tarih belirtmedi. Bursa’da ki mitingde işçi “Yine Hep Beraber Kazanacağız” yazılı döviz taşıyordu, diğer bir dövizde ise “Buz Kıran Gemisi gibi geliyoruz” yazıyordu. Bu sözlerle karşılık, tüm metal işçilerinin katılımıyla gerçekleştirilecek bir miting neden yapılmıyor diye sendikalara sormak gerekir.

Sendikalar dört aydır yürüttükleri TİS sürecinde, fabrika içinde işçilerin ortaya koyduğu pasif eylemler dışında bir eylem örgütleyemediler. Devletin metal iş kolunda bir greve karşı çıkacağı, bu durumun da işçiyle sendikalar arasında bir gerilime sebep olacağı düşüncesiyle sendikalar, grev kararını ikircimli olarak dile getiriyor. Metal işçisi, imalat hattında çalışmasının

iktidar savaşında bir eğitim sürecidir. Lenin’in ifadesiyle, ekonomik mücadele aynı zamanda siyasal mücadelenin embriyosudur. Bu sebeple sendika ve grevler, ortaya koydukları etkiden çok, sınıf bilincinin gelişimi ve daya-

birbirini tutmuyor. Aynı ülkede yaşayan, aynı iş kolunda çalışan işçilerin talepleri nasıl farklı oluyor, bunu sendikaların ortaya koyması lazım. TİS sürecini işveren MESS sendikasıyla yürütürken, işçi sendikaları ayrı talepler dile getiren

ona kazandırdığı özellikle, kendi çıkarları konusunda en çok aydınlanmış kesimi oluşturur. Dolayısıyla ya bu köhnemiş sömürü düzeni içinde yok olmayı seçmeli, ya da bu düzeni birleşerek Buz kıran gemisi gibi parçalamalı.

Sınıfın Gündemi...

Sağlıkçıların Eylemine Saldırı

Ankara Tabip Odası Tarafından Dışkapı Hastanesi Acil Servis önünde,” Sağlıkta Şiddet Sona Ersin” eylemine polis saldırdı. Sağlık emekçilerinin açıklamasına izin vermeyen polis, doktorları yere yatırıp kelepçeleyerek göz altına aldı. Ankara Tabip Odası Tarafından yapılan açıklama-

manın satır başları şöyle.” Sağlıkta şiddet eğilimini önce inkar eden, ardından şiddetin mağduru hekimleri ve sağlık çalışanlarını suçlayan idareciler; olaylar hakimlerin ve sağlık çalışanının ölümüne, yüzlercesinin yaralanmasına, sözlü ya da fiili tacizine dönüşünce şekisel ve kararlılık içermeyen adımlarla oyalama yoluna gittiler. Sağlık hizmeti sunarken şiddet gören, öldürülen sağlık çalışanlarının ardından timsah gözyaşları döktüler. Oy kaybederiz kaygısıyla her beklentilerinin anında ve talep ettikleri biçimde karşılanmasını isteyenlerin sırtını sıvazladılar. Kendi hastasının ve yakınlarının beklentileri karşılanmadığı anda acil servisleri savaş alanına çeviren, sağlık çalışanlarının yanı sıra başka hastaların bile ölümüne yol açan bir cinnet ortamı sıradanlaştı. Her ayın 17’sinde yeniden çağrısını yapacağımız ve “Sağlıkta Şiddeti Önleme Günü” olan 17 Nisan’da “ Ya Sağlıkta Şiddet Duracak Ya Da Biz Sağlık Sistemini Durduracağız !” söyleminin kararlılığıyla iş bırakma Görev eylemi gerçekleştireceğimizi bir kez daha duyuruyoruz.”

Çorum Nakliyat İşçileri Grevde

İstanbul Yenibosna Yeditepe Tır garajında faaliyet gösteren Samsun Çorum Nakliyat Ambarı’nda çalışan işçiler greve çıktı. Nakliyat İş Sendikası’nın çoğunluğu sağla-

Grev pankartının asılması sırasında bir konuşma yapan, Nakliyat İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu “İşverenin sendika düşmanlığı yaptığını, 30’a yakın nakliyat ambarında toplu iş sözleşmelerinin imzalandığını, sendika düşmanlığı yapan bu işverene karşı birlikte mücadele edebileceklerini söyledi”

2019 İş Cinayetleri !

Artsın Turan

Dünyada işçi sınıfının işçi sağlığı ve güvenliği üzerine mücadelesi günümüz koşullarının gelişmesinde rol oynamıştır.

“Ağlamayan çocuğa meme verilmez” gibi birçok atasözü mücadele etmenin aslında doğuştan öğrenildiği de söylenebilir.

Günümüz koşulları incelenince işçi sağlığı ve iş güvenliği kuralları birçok yasada maddeler halinde yer alırken 6331 Sayılı Kanunla tek yapı altında toplanmış, yönetmelik ve yönergeler sıra ile çıkarılmıştır.

2012 tarihi ile yürürlüğe giren İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu ile işçi sağlığı daha görünür hale gelmiştir. İş cinayetleri (çalışma esnasındaki ölümler, cinayetler) de görünür hale gelmiş, çalışanın çalışma hayatı işlevlik kazanmıştır.

2013 Yılı: En az 1235 işçi yaşamını yitirdi.

2014 Yılı: En az 1886 işçi yaşamını yitirdi

2015 Yılı: En az 1730 işçi yaşamını yitirdi.

2016 Yılı: En az 1970 işçi yaşamını yitirdi.

2017 Yılı: En az 2006 işçi yaşamını yitirdi.

2018 Yılı: En az 1923 işçi yaşamını yitirdi.

Bu cinayetler isim olarak tespit edilmiş ve İşig Meclisi tarafından kamuoyuna açıklanmaktadır.

Geçen hafta yapılan son açıklamada İstanbul’da, Ankara’da, Kocaeli’nde ve Ankara’da kurulan İSİG MECLİSİ Gönüllüleri açıklamaları Kamuya duyurmuşlar halkın bu konuda birlikte yapabileceklerine ve birlikte mücadele etmeden kazanımların olmayacağını dile getirmişlerdir. Mücadelenin alanda yapılması gerektiği ve dayanışmanın, örgütlülüğün önemi dillendirilmiştir.

Ankara’da basın açıklaması yapılırken paylaşımlardan rahatsız olan iktidar çevresi basın açıklamasını engellemiş gözaltı kararı ile basın açıklamasının yapılmaması için güç sarf etmiştir. Kamunun gücünü var olduğu kamuya karşı kullanmak cahil körlüğüdür. Bu körlüğün tedavisi tıbben yoktur.

2019 Yılında en az 1736 işçi iş cinayetinde yaşamını yitirmiştir. Bu cinayetlerin dağılımı aylara göre aşağıdaki şekilde olmuştur.

2019 yılında iş cinayetlerinde hayatını kaybedenlerin %25’i Tarım ve Orman sektöründe çalışanlardan oluşmaktayken, inşaat ve yol işçileri oranı % 19 olarak tespit edilebilmiştir. 2017 yılına göre %5,08 daralma ile sektörün kırılğan olduğu , büyüme trendinde büyük projelerle kırılğan yapısını dengede tutan inşaat sektörü 2017 yılında % 23 iş cinayeti görülürken, (tarım %19, taşımacılık %13) 2018 yılında bu oran %23 (tarım %24, taşımacılık %12) oranında değişiklik olmamıştır. Büyük projelerin iş cinayeti tespiti kolluk kuvvetlerinin kullanılması ile öğrenilememektedir. Ancak bu veriler yine de sgk verilerinin üzerinde ismen tespit edilmektedir.

Yıllarla değerlendirilen iş cinayetleri oranı nedense belirli bir oranın altına düşmemektedir. Buda işverenlerin biz işçiler için önlem almadığını ve denetleme otoritesinin yasayı uygulamadığını göstermektedir.

Devlet otoritesinin büyüme oranını %0,5 olarak değerlendirmesi savının aslında geçersiz olduğu bu oranlarla ortaya çıkmaktadır.

2019 yılında ölümlerin %7 si kadın, %93 erkek ve

14 yaş ve altı 29 çocuk işçi,

15-17 yaş arası 38 çocuk/genç işçi,

18-27 yaş arası 246 işçi,

28-50 yaş arası 833 işçi,

51-64 yaş arası 366 işçi,

65 yaş ve üstü 115 işçi,

yaşı bilinmeyen 109 işçi yaş dağılımında çocuk ve genç işçiler olmasında eğitim düzeyini göstermektedir.

Ülkemizde çocuk işçi ölümlerine karşı önlemin hala alınmamış olması ve cezasız bırakılması devletin acizliği olarak nitelendirilmeli.

Ülke standartlarının İnsan Hakları açısından bu kadar aşağıda olması kaçak ve göçmen işçilerinde kayıtsız işçi olarak sisteme girmesi sorununa yol açmaktadır.

2019 yılında Göçmen –Mülteci işçilerimizden %37 si Suriye- % 31 Afganistan kökenlidir.

Bu dönemde iş cinayetlerinde İşig adına örgütlü olmanın önemi tekrar göz önüne çıkmaktadır. İstemek ve birlikte

dayanışma ile gücün karşısında birlikte bulunmak hayatımızı korur mu?

Yaşamını kaybeden en az 1736 işçinin %83 ücretli statüsünde çalışırken,%17 si ise kendi nam ve hesabına çalışan statüsünde çiftçi ve esnaftan oluşmakta

Hayatını kaybedenlerin %1'inin örgütlü olması gözden kaçırılmamalı.....

Bir sonraki yıl ne dersiniz; çalışanların insanca yaşadığı bir ücret ve çalışma standartı ile birlikte örgütlü, dayanışma içinde oluruz.

Slikozis

Silikozis: silikat, silis nedenli meslek hastalığı...

Bakanlık listesine göre C Grubu: Pnömokonyozlar ve diğer mesleki solunum sistemi hastalıkları kategorisinde yer alan 9 hastalıktan biri.

Solunum sistemi hastalıklar genelde Havadaki başlıca kirleticilerden biri olan toz, mesleki akciğer hastalıklarının temel nedenlerinden biridir. Bu toz silikozis te silis kaynağıdır. Çalışan açısından önemli olan 0,5 ile 100 mikron arasındaki büyüklükteki tozlardır. (Daha büyükler vücudu solunum yollarında tutulur. Akciğerlere ulaşmaz.) Akciğerlere ulaşan tozlar alveollere birikim yaparak pnömokonyoz olarak adlandırdığımız akciğer toz hastalıklarına neden olur.

Aydın Çine maden ocağında çalışan işçilerimizin hastalığını tanıyalım istedim. Türkiye hastalığa yabancı değil kot kumlama, kot taşlama, cam işçilerinde, gemi boya sökümünde kumlama işlerinde, restorasyon kum-

nin bize ve çevreye zararı nedir? Zararı önleyecek yöntem nedir? Koruyucu malzeme (toplu korunma önlemi alınmış olsa bile) nasıl olmalı ve kullanımının vaz geçilmez olduğu, havalandırma ve toza maruziyetin en az düzeyde olması. Şunu artık yapmalıyız biz kendimizin doktoruyuz. Şu andan itibaren çok tehlikeli sektörlerde çalışırken işe giriş muayene raporlarından kaçmamalıyız. Zamanını bilmeli ve işvereni zorlamalıyız. Akciğer grafiklerini kopyalamalı ve bir sonraki ile kıyaslamalıyız. Sigara içme alışkanlığının bırakılması gereken yerler var. Bunlara uymalıyız.

Arkadaşlarımızın birinin grafik raporu lenflerde silis birikimi var diyordu. Bir önceki ne diyor? Geleceğimizi kimse çalamaz.Peki biz bunları nasıl öğreneceğiz. 6331 Sayılı İSG Kanunu çalışmalarda risk değerlendirmesi yapmayı zorunluluk olarak belirtmiş. Burada risk değerlendirmesi bir ekip işi olarak yapılmalıdır, bu ekipte çalışan temsilcisi var, bu temsilci seçimle seçilecek, sendika varsa onun temsilcisi olur, tozlu ortamlarda tespit için toz ölçümü yapılmalı, işveren çalışanlarını her türlü riske karşı eğitmeli, bu eğitimleri yenilemeli, bir hastalık tespitinde bilgilendirmesini yapmalı, özel önlemler almalı diyor da diyor.... Bunlar denir de denetleyen olmaz sendikalarımızda sorunu getirmeyen temsilci makbuldür. Onun için seçimler önemlidir. Merkezler olayları iş geçtikten sonra öğrenir. Şimdi sendikalar örgütlenmeye giderler Soma'da olduğu gibi.....

Bu arada bu arkadaşlarımız işten atılma sebeplerini yeni iş başvurusunda öğreniyorlar. İşveren işverenliğini yapacak yadigarınamamalı. Ama işçide sınıf ol-

lama işlerinde, cephe temizleme, maden sektöründe, diş protez yapımında, seramik işlerinde, kaplama işlerinde v.b birçok sektörde karşımıza çıkan mesleki hastalık. Çine işçilerinin sorunu herkesle aynı yarın bizlerinde sorunu olabilir. Duymaya çalışalım.

Yaşarken ölmeyelim....

Ne yapılmalı....

Önce kendimiz çalıştığımız yeri ve malzemeyi bilmeliyiz. Bu malzeme-

mayı bilecek. Aydın Çine'de ki ocak denetlenir mi bilemeyiz. Ancak 20 gün sonra bu işçiler unutulacak, hastalık unutulacak, Kokuşmuş kapitalizmin çarkında hayatlar yaşarken ölür duruma gelecek ve bir kesim Fıtrat ve kader edebiyatı yaparak kitlenin ağzına bal çalacak işverenler de bu şımartılmayla yürüyecek.

Acı olan bilinmesine rağmen televizyondan bugün vah diyenler yarın aynı duruma gelebilirler.

Sınıfın Gündemi...

Bir İş Cinayeti De Merzifon'dan!

Amasya'nın Merzifon İlçesi'nde bulunan SOYLU AVM'de yangın çıktı. Yangın kısa sürede büyüyünce, çalışanlardan Derya Kuşbudu (42) ve Çağlayan Yağmur Köse (27) sığındıkları yerde dumandan etkilenerek yaşamını yitirdi, dört kişi ise ağır yaralı olarak kurtarıldı!

Oysa bu insanlar sokaklarda gezen işsizlere rağmen iş buldukları için ne kadar mutluydular! Asgari ücretlerde olsa çalışmalarının karşılığı, şanslı sayıyorlardı kendilerini! Sevinç ve hüznülerinin büyük bölümünü yaşadıkları

iş yerleri onların ölümüne neden oldu! Yine taziyeler ve vaatlerle yolcu edilecek insanlar! Ama bu barbar düzen sürdürdüğü sürece aynı katliamlar sürecektir!

Zeytinoğlu Grup İşçileri Kazandı

Eskişehir'de Zeytinoğlu grubunda çalışan işçilerin, çadırılı direnişi kazanımla sonuçlandı. 500 işçi dört aydır maaş ve kıdem tazminatlarını alabilmek için, çeşitli eylemler ortaya koymuş, ekim ayında Ankara yürüyüşleri polis ta-

rafından engellenmeye çalışılmış, işçilerin yürütme ısrarı sonucu polisin biber gazı saldırısına maruz kalmışlardı. TMSF tarafından 2009 yılında el konulan şirket 2019 Haziran ayında tekrar gruba devredilmiş, borç nedeniyle faaliyetine devam edemeyeceğini söyleyen şirket, işçilerin 4 aylık maaşları ve birikmiş kıdem tazminatlarını ödemediği fabrikayı TMSF'ye devretti.

Birleşik Metal İş Sendikasında örgütlü işçiler, alacaklarının en kısa sürede TMSF tarafından ödeneceğini öğrendikten sonra, fabrika önüne kurdukları çadırda 69 gündür sürdürdükleri direnişe son verdiler.

Kim Suçlu ?

Mustafa Özkan

Yılbaşı öncesi bütün bası-yayın organları, prim bocu olanlar hastanelerden yararlanamayacaklar diyorlardı. Bu basın-yayın organlarının büyük çoğunluğu, bu durumun normal olduğunu, Genel Sağlık Sigortası (GSS) ve Bağ-Kur prim borcunu ödeyenlerle ödemeyenlerin aynı olma-

ya çalışıyorlardı. Sorunun asıl mağdurları ise sessizce başlarına gelecekleri bekliyorlar, sorunu yaratanlar kıs kıs gülüyorlardı! Bu ülkede milyonları götürenlerin borcu silinirken, üç kuruşluk GSS ile kepenk kapatan veya kapatmak üzere olan insanların borçlarına dikmişti gözünü koskoca devlet! Onları zorlayarak, olmayan paralarıyla borçlarını

onlarındı ama yetmezse daha çok verilmeliydi onlara da, kesilmeliydi borçlarını ödemeyenlerin sağlık hizmetleri!

İşsiz insan neyle ödeyecek diye sormak devleti rencide eder... Çalıp-çırpmalı, bulup-buluşturmalı, canı-onuru neyi varsa satmalı da ödemeliydi primlerini, işsizler ve Bağ-Kur'lular! Öyle diyordu devleti yöneten herkeste, basın yayın organları doğrulamak için kendini yırtıyordu, yırtılmadık bir yerleri kalmış gibi!

Dün bir baktık ki, aynı basın yayın organları "GSS ve Bağ-Kur Borcu Olanlara Müjde" diye başlık atmışlar. Müjde, "Cumhurbaşkanı imzaladı, resmi gazetede de yayınlanarak yürürlüğe girdi, borçlular sağlık sisteminden yararlanmayı sürdürecekler yıl sonuna kadar" diyorlardı başlığın altlarını döşeyerek! Yüzsüzlüğün bu kadarına pes mi desek pis mi, desek bilemiyoruz. Sanki uzaydan birileri gelip bu insanların sağlık hizmetlerinden yararlanmalarını engellemeye kalkmışta devlet büyüklerimiz bu sorunu çözmüş gibi anlatıyorlar! Öbür azınlık ise nasıl oldu da bu malzeme elimizden alındı diye ne diyeceklerini bilmiyorlar! Bu hiz-

metin kesilmesinden zarar görecektir olan milyonlar ise kaybettiği eşeği bulan vatandaş misali seviniyorlar! Bizim aslan demokratlar ise kendilerine edindikleri localarından izliyorlar! Bazende bilmişliklerine yenilerini ekleyerek, mağdur olacıklara kızıp "hak ediyorlar" diyorlar! Bazıları daha ileri gidecek "ne halleri varsa görsünler" diyecekken, geçici de olsa hizmet veriliyor olmasına şaşırıyor, ne diyeceğini şaşırıyorlar! Hizmet alma ihtimalinin yok olmasıyla var olması arasında ki milyonlar ise, eşeğini kaldırıp sonra ortaya sürenlere minnetler yağıdırıyor!

Suçlu aramaya gerek yok. Suçlu minnetler yağdıranlardan ziyade, akıllı olduğunu sananlardır belki de! Her şeyi bilip yapmayan, bilmeden kötülöklere alaet olanlardan daha suçludur aslında! Bu suçlu aramalar ise asıl suçluyu akıyordu kim bilir! Oysa örgütlenmek lazım. Bu örgütlenmeler bir avuç localılardan ziyade, asıl mağdurların örgütlülüğü olmalıdır. Yani, İşçi Sınıfı ve yoksulların olmadığı örgütlenmeler, akıl üretirler ama eylemsiz kalır veya eylemleri cılız! Öyle olunca da suçlu ararız suçsuzlar arasından!

sının adaletsizlik olduğunu anlatıyorlardı. Küçük bir bölüm ise "insanlar yemek bile bulamadıkları için canlarına kıyıyor, nasıl ödesinler, böyle bir durum olursa çok berbat bir durum oluşur, milyonlarca insan sağlığa ulaşamaz" diyerek işin vahametini anlatma-

ödetecekti. Diğer taraftan, dünyalar kuran Ağalar ve Oğulları, genç sevgililerle gezmenin faturasını ödetiyordu devletine... Ne de olsa yaptığı hovadalıklar onun saysindeydi! İşsizliğe çare diye sunulan İşsizlik Fonu dahil, devlete bağlı ne var ne yoksa hepsi

"Hava Döndü, İşçiden İşçiden Yana Esiyor Yel"

Yusuf Erdem

Bu dizeyi 1990'ların Türkiye'si için yazmıştı DEVRİM-Cİ ŞAİR Can Yücel.

Şimdi bütün kıtalarda yeryüzünün bütününde hava döndü;

İşçiden işçiden yana,
Emekten emekçiden yana,
Toplumsal adalet ve özgürlükten yana,

Aydınlık bir gelecektekine yana,
Gecelerinde aç yatılmayan,
gündüzlerinde sömürülmeyen
yaşanası güzel bir dünyadan yana,

Umuttan, coşkudan yana,
İsyandan isyandan yana,
Marksizm-Leninizm'den yana ve DEVRİM ve SOSYALİZM'den yana ESİYOR YEL! Yel ne kelime, bütün kıtalarda kırka yakın ülkede müthiş bir fırtına düşman sınıfın ve demagog yöneticile-

rin yüreklerine korku salıyor. Dünya ölçeğinde patlayan ve gittikçe sertleşip yaygınlaşan bu fırtına, büyük bir devrimci enerji potansiyeli besliyor ve karşı konulamaz bir fırtınayı hazırlıyor,

Kıyamet dedikleri ha koptu ha kopacak. Dünya proletaryası, emekçiler ve bütün ezilenler tarihsel misyonlarını üstlenmeye hazırlanıyorlar.

Bu kez, düşman sınıfın adlandırılmasıyla 'turuncu devrim'ler isyan hareketleri, İşgal et hareketleri, Arap isyanları ve Gezi başkaldırısında olduğu gibi ortaya çıkan muazzam devrimci enerji heba edilmemeli ve çok daha acısı bu isyanların meyvelerini emperyalist-kapitalist haydutlar toplamamalı. Şimdi bütün mesele; komünistler, ülkemizde, Ortadoğu'da ve dünyanın her yerinde, omuzlarına yüklenen tarihsel gö-

revlerini yerine getirebilecekler mi? YANİ;

İşçi sınıfının en etkili silahını, devrimci komünist parti silahını kuşanmasını sağlayabilecekler mi?

Parti, düşman sınıf burjuvaziden teorik, ideolojik, örgütsel ve politik olarak tam bir kopuşu gerçekleştirerek "işçi sınıfının bağımsız politikası"nı uygulayabilecek mi?

Parti; esnek politikalarıyla devrimci-demokratların ve tüm ezilen kesimlerin güvenliğini ve desteğini kazanabilecek mi?

Devrimci partiyi en fırtınalı zamanlarda bile usta bir öncü olabilecek, yani devrimin amiral gemisi olma düzeyine yükseltebilecekler mi?

Yığınların yıkıcı gücüyle devrimin yapı-inşa edici-kurucu gücünü birleştirmeyi başarabilecekler mi?

Hiç vakit kaybetmeden komünistlerin birliğini; komünist hareket ile işçi hareketinin birleşip kaynaşmasını gerçekleştirmek; kafa karışıklıkları ve ideolojik savrulmalara son vermek; devrimci teori ve ideolojimiz üzerindeki sözde 'komünist, sosyalist, devrimci', gerçekte ise ulusalcı, reformist ve 'sol' liberal kalpazanların yıkıcı etkilerinden kurtulmak; bütün tepki, direniş ve başkaldırıları bilinçlilik, örgütlülük, süreklilik, derinlik, yaygınlık ve devrimci bir ruh kazandırmak, tüm bu eylemleri birbirine ve devrim sürecine bağlamak... ve büyük bir cesaretle devrim sürecinin başına geçmek gerekiyor.

Devrimler kartalı Lenin'in şu sözünü anımsamanın tam zamanıdır:

"Bana bir devrimciler örgütü verin, Rusya'nın altını üstüne getireyim."

“Bir Mesaj Gönderiyoruz: Yılbaşı Tatilinde Ateşkes Olmayacak”

Fransa'da Macron'un emeklilik kesintilerini protesto etmek için ulaşımın çoğunu felç eden ve devam eden toplu taşıma ve kamu sektörü grevi bugün dördüncü haftasına girdi. Sendika bürokrasilerinin tüm eylemleri yerel seviyenin ötesinde askıya alarak bir “Noel ateşkesi” dayatma girişimlerine rağmen, grevciler yürüyüşlerini ve arkalarındaki nüfusun büyük bir çoğunluğuna sahip olduklarını bilerek emeklilik kesintilerine karşı protestolarına devam ediyorlar.

... Paris toplu taşıma ağında (RATP) bir makinist olan Raphaël şunları söyledi: “Buna sıradan insanların protestosu diyoruz. Evet, burada burada bazı sendika çıkartmaları göreceksiniz, ancak dörtte üçümüz için sorun, sendika üyeliğinin ötesine geçti, artık gerçekten işçiler konuşuyor. Bugün sıradan insanlar bu gösteriyi düzenledi. Hükümete ve sendika başkanlarına bir mesaj gönderiyoruz: yılbaşı tatilinde ateşkes olmayacak.” Raphaël, işçilerin yalnızca devletle değil, sendika bürokrasisi ile de mücadele ettiklerini vurguladı: “Bugün protesto ediyoruz çünkü bu kesintiyi istemiyoruz. Kesinlikle sendika liderlerinin bu grevler için çağrı yaptıklarından dolayı değil, kendi inisiyatifimizle.. Bunu işçi-vatandaşlar olarak kendimiz yaptık. Bu yüzden

hem sendika bürokratlarına hem de hükümete bir mesaj gönderiyoruz: hayır, bu paket geçmeyecek. Bunu kabul etmeyeceğiz ve size müsamaha etmeyeceğiz.”

... Raphaël, RATP (Paris toplu taşıma ağı) işçilerinin grev yaparken, işçilerin ve Fransız halkının büyük çoğunluğunun çıkarlarını temsil ettiklerinin bilincinde olduklarını vurguladı. Küçük bir süper zengin azınlığın dışında, reformdan kimsenin yararlanmayacağını belirtti: ““Her şeye bakarsanız, emeklilik yatırım hesaplarını teşvik eden, emeklilik yaşını artıran, belirsiz bir” puan” ile bir emeklilik sistemine geçiş - Fransız vatandaşı için, işçiler için iyi değildir.”

... Raphaël, “Elbette halkımızı, ücretlerimizi, tüm dünyada koşullarımızı savunuyoruz” dedi. “Serbest piyasa politikası dün başlamadı. 20, 30 yıl sürdü. Ve evet, şimdilik zenginler kazandı. Ama biz de kazanabiliriz... Her sabah, alnımızın teriyle kalkarız ve hepimiz işe gideriz. Dürüst insanlarız, ekonomiyi işletiyoruz, vergilerimizi ödüyoruz, bir şeyler satın alıyoruz, hepsi bu.”

Bu uluslararası canlanış - Amerika ve Polonya'daki otomobil ve öğretmen grevleri ve Cezayir, Irak, Bolivya ve Şili'deki diktatörlüklere karşı kitlesel protestolar - ko-

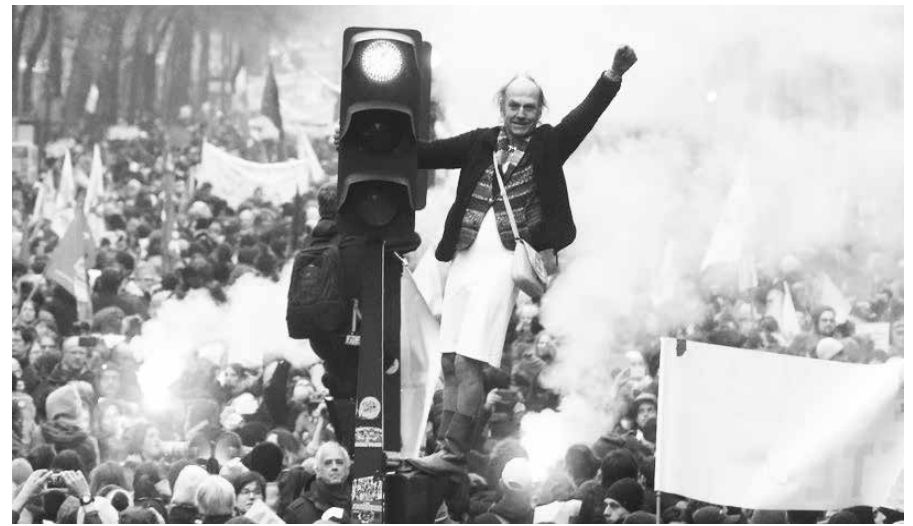
nusu sorulduğunda Raphaël, bu daha geniş uluslararası mücadelenin farkındalığının Fransa'daki işçileri çelikleştirirteceğini vurguladı.

“Üretiyoruz, üretiyoruz ve daha çok üretsek bile, daha azını alıyoruz. Bir süre sonra artık bu mümkün değil. Bu yüzden tüm dünyadaki işçileri destekliyorum. Geçen yıl 'sarı yekekliler' in yaptıklarının tüm dünya üzerinde bir etkisi olduğunu zaten biliyorum.

sınıf kibirine karşı işçiler arasında birikmekte olan öfkeyi vurguladı.

“Saygısızlar, bunu bir süredir işçiler ve Fransız vatandaşları hakkındaki konuşmalarında gördük. Bize ezik insanlar, terbiye görmemiş ilkeller diyorlar. Macron birçoklarının okuma yazma bilmediğini ve alkolik olduğunu söyledi. Bu sınıf kibiridir....

Raphaël şöyle diyor : “Ben bir işçiyim, on altı yaşında

Yaptığımız grevlerin Güney Amerika'ya kadar haberlerde yer aldığını biliyorum, bizi destekleyen ve pes etmememizi söyleyen Güney Amerikalı demiryolu işçilerinden, ‘pes etmeyin, çünkü yolumuzu gösteriyorsunuz’ diyen birçok video alıyoruz, ... Yani pes etmek istemiyoruz.”

Raphaël, eski bir yatırım bankacısı olan Macron'un ve genelde iktidar çevrelerinin

çalışmaya başladım. Şimdi 66, 68, 70 olana kadar çalışmaya devam etmek istemiyorum. Bu uygun değildir. Ben de iyi bir emeklilik ve bundan zevk almak için de zamanım olsun istiyorum. Sonsuza kadar ürettiğimiz tüm serveti alacak birkaç kişiye çalışmak için dünyaya gelmedik.”

Alex Lantier
27 Aralık 2019

"Güneşi Durdurun; Gece Olmasın, Bu Gece Bizler Öleceğiz ! "

Süleyman Şahin

Roboski katliamında bedenleri savaş uçaklarından atılan bombalarla parçalanan; her bir parçası toprak, kaya parçaları ve karlar arasından toplanan 17'si çocuk yaşta (ki bu çocuklar, sırtlarında taşıdıkları birkaç paket kaçak çayla otuzar kırkar lira kazanıp okul hacıklarını masraflarını karşılamak istiyorlardı) 34 insanımızı andığımız şu günlerde şiirin özellikle son bölümü beni tekrar altüst etti, içimi acıttı, yüreğimi tekrar yakıp kavurdu.

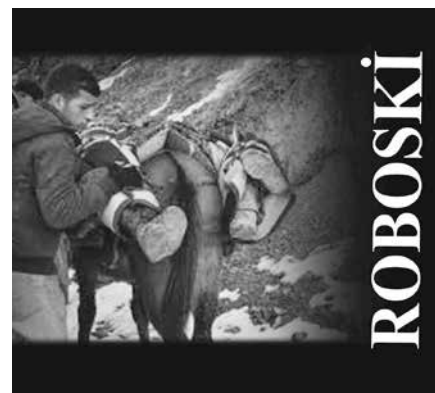
Ve o gün bu gündür Roboski'de hiçbir düşün-dernek kurulmadı ve şenlik yapılmadı.

Ne yazık ki sömürgeci militarist egemen güçler ve burjuvazinin milliyetçi-ırkçı-şoven nefret ideolojisi - tıpkı Madımak'ta Alevileri, aydın ve sanatçıları diri diri yakan dinci-mezhepçi nefret ideolojisi gibi- halkların eşitlik ve barış ortamında hep birlikte kardeşçe yaşamalarına izin vermiyor. Oysa Brecht, ne güzel söylemiş:

"Halklar kendi aralarında konuşabilseler hemen dost olurlar,"

Mahkemelerden, devletten ve hükümetten sorumlu ve suçluların bulunup cezalandırılmasını beklemenin de bir anlamı olmaz. Çünkü nüfusun sadece

% 1'inin, ülkenin bütün zenginliklerine sahip olduğu bir düzende bütün yasalar da, adalet(-sizlik) sistemi de, mahke-

me kararları ve bunların uygulanması da, hükümet de, devlet çarkının bütünü de bu % 1'lik

burjuva haydutlara aittir.

Şükrü Erbaş şiiriyle bir kez daha sızlayan vicdanlara ses olalım;

Herkes türküsünü elbet kendi dili ile söyler, İnsanın dili boynuna kement olur mu?

Öldürmeye ekinlerden başlayan adamlar, Eşiklere nasıl bir zulümle gelirler?

Kimsenin kalmadığı darmadağın köylerde, ‘Önce Vatan’ yazısı hüznü değil midir?

Bunca kanın helalini kim kime nasıl öder? Mezar taşları İle Barış olur mu?

Kim istemez ki, şad olmayı ci-handa? Viranede Baykuş sesi Zafer midir?

Kavaklı ÇETAŞ İşçileri İle Röportaj

Bize ÇETAŞ İşçileri diye hitap edin diyorlar grevci işçiler! Birimizin dediği diğerinin aynısıdır diyerek. Tek tek röportaj yerine hepimize sorun soracaklarınızı da o an hangimiz yanıt verirse o hepimizindir diyorlar.

İşbaşı: Kaç yıldır bu işte çalışıyorsunuz?

ÇETAŞ İşçileri: Her birimiz beş-on yıllık işçileriz. İlk kez buraya Org.San.Bölgesi açılınca, çok sevinmiştik. Başka yerlere gitmeden evimizden çıkıp işe gideceğiz diye düşünüyorduk. İlk zamanlar öyle de oldu. Asgari ücretin üzerinde maaş alıyorduk. Bizde karşılığını vermek için her türlü ağırlığın altına girip, saatlerin hesabını yapıyorduk.

İşbaşı: Neden büyük metropoller dururken buraya, bu işletmelerin açıldığı konusunu hiç düşününüz mü?

ÇETAŞ İşçileri: Elbette düşündük. İşverenlere bedava verildi buralar. Bedava krediler de verildi. Ama bu bizim hoşumuza gidiyor, devletimize dua ediyorduk. İşyeri açılınca çalışacağımız alan olacak diye düşünüyorduk. Onlar da büyük illerden daha ucuza insan çalıştıracaktı ama olsun, bizim buralarda geçinmek daha kolay dedik.

İşbaşı: Böyle huzur içinde yaşarken ne oldu da uyuşmazlık yaşadınız?

ÇETAŞ İşçileri: Dört-beş yıl önceki asgari ücret artışlarında patron bizim ücretlerimizi asgari ücret seviyesine indirince, bizler önceki asgari ücretten fazla aldığımızı söyleyip itiraz ettik. Çünkü bizim maaşlar artacağına azalıyordu! Patron çok sert tavır takınarak, işinize gelmiyorsa işi bırakın, devlet bu kadar veriyor bende böyle vereceğim dedi.

İşbaşı: Bu farklar çok muydu?

ÇETAŞ İşçileri: Yok canım 150-200 lira gibi bir şey. O fark bizi daha çok motive ediyor, asgari ücretli olmadığımız hissi uyandırarak, daha çok çalışmamızı sağlıyordu. Belki de patrona bu jestinden dolayı çok daha fazla kazandırıyorlardı ama anlamazlar ki! Her şeyi kendilerinden biliyorlar. Ama biz olmayınca üretmeleri mümkün değil.

İşbaşı: Bu kadar mı?

ÇETAŞ İşçileri: Bununla başladı. İşe yeni alınanlar on yıllıklar da aynı ücretle çalışıyor, arkadaşlarımız olduğu için ses çıkarmıyorduk ama bu tavadan sonra onu da dillendirdik ama olumlu yanıt alamadık. Her isteğimiz işten çıkarma tehdidiyle karşılandı! Yine yönetici ve patronların kötü söz ve muamelelerini kabul etmeyeceğimizi söyledik, işinize gelirse denildi.

İşbaşı: Peki patron onu göze alabilir miydi?

ÇETAŞ İşçileri: Alamazdı ama gözdağı vermek için, bir kaçımızın işine son verebilirdi. Çünkü bizler kalifiye elemanlar olduk artık. Hiç bir yardım almadan fabrikayı çalıştıracak yeteneklere sahibiz. Üretimden satışına kadar kendi işimiz gibi çalıştığımız için, her şeyi biliyoruz. Arızaların bile nedenini anlıyoruz artık.

İşbaşı: O zaman sizleri toplu ola-

rak işten çıkarmayı göze alamadılar öyle mi?

ÇETAŞ İşçileri: Öyle olduğunu sanıyoruz. Çünkü biz farklı düşüncelerle sahip olsak, sürekli dayanışma içinde olan arkadaşlarımız. Birimiz diğerinin açığını kapatmaya çalışıyor, patrona yalakalanmayı hiç düşünmedik.

İşbaşı: Peki nasıl oldu da örgütlenme aklınıza geldi?

ÇETAŞ İşçileri: El yordamlarımızla. Sendika falan duymuştuk ama biraz da ürperiyorduk. Acaba bize zararı dokunur mu, bu yapılar hakkında bilgimiz olmadığı için, in midir cin midir bunlar diye bile düşünmeden edemiyorduk. Fabrikanın diğer birimlerinde işçilerin örgütlendiği Kristal İş Sendikası ile görüşmeye başladık ve sendikalı mücadeleye karar verdik.

İşbaşı: Patron farkına varmadı mı?

ÇETAŞ İşçileri: İlk zamanlar kendi aramızda tartıştık ama yapılan iş, er geç açığa çıkıyor. Ama onlar işin far-

kına varana dek bizlerin büyük bölümü sendikalı olmuştu bile.

İşbaşı: Patron ne yaptı?

ÇETAŞ İşçileri: Önce tehditlerle başladı işe. "Hemen istifa edin yoksa hepinizi işten çıkarırım" dedi. Bizler istifa etmeyip, dayanışmayı sürdürünce, içimizden bazılarına maaşımızın iki katına varan zamlar teklif ettiler. Bu şekilde ayrılık yaratıp, pes ettireceklerdi ama olmadı. Onlar tehdit ve rüşvetlere yeltenince bizler biraz daha kenetlendik ve toplu sözleşme hakkını elde ettik. Mahkemeler mahkemeleri izledi ve en son kazanımlar sağlanınca, patron işi kapatıp bizleri işten çıkarmaya kalkıştı.

İşbaşı: Peki bu duruma müdahale eden, yetkili ve siyasi olmadı mı?

ÇETAŞ İşçileri: Olmaz olur mu herkes patrondan yana tavır takındı. Bizim işyeri sahibi CHP'li, bizlerin büyük çoğunluğu AKP'li belediye başkanına oy vermiş insanlarız. Ona gidip yardımcı olmasını istedik, bize destek olma yerine sendikadan ayrılırsak yardımı olacağını söyledi. Şaşıp kalmıştık, sözde birbirlerini yiyen iki partinin yetkilileri, söz konusu işçiler olunca, birleşiyorlardı. Bu durum bizi daha çok kenetlendirdi. Org.San.Böl. Müdürü bizim için itibarsızlaştırma çabaları sergileyip, isimlerimizi tüm işyerlerine vererek, bizlerin başka işyerlerine alınmamasını istedi. Adeta günah keçisi olmuştuk. Kendi ilçemizin insanları, bizleri hain görüyor, işsizler ise asgari ücret alıyorsunuz daha ne istiyorsunuz diyerek bize dayanmanca yaklaşıyorlardı. Bu durum zamanla eksilse de hala sürüyor. Patron bizlerin beş-on bin lira maaş istediğimizi yaymışlar, oysa öyle bir şey yok, bizler hakkımız neyse ve toplu sözleşmeler sonucunda neyi kazanırsak onu

istiyoruz. Alınterimizin karşılığı alamayacağımız biliyoruz ama en azından onu almak için örgütlenmek istiyoruz, hepsi o kadar.

İşbaşı: Asıl mesele örgütlenmeniz öyle mi?

ÇETAŞ İşçileri: Anlayamadığımız bir şey var. Madem bu sendikalara üye olmak yasak neden açık tutuyorlar? Bizler sendikaya üye olunca sanki, vatan hainleriyle birlikte oluyormuşuz havası estirildi. Sendikaların neyin nesi olduğunu anlamaya başladık. Hatta sendikaların sağcı-solcu diye ayrıldıklarını öğrenip, anlam veremedik. Devlet yanlış sendikalarla bahsedildi, sanki biz devlet karşıtıymışız gibi lanse edilmeye başlandı! Oysa biz kimin kim olduğundan ziyade haklarımızı savunacak bir kurumu arıyorduk ve el yordamlarımızla onun için uğraşıyoruz.

İşbaşı: Peki direniş ve grev aşamasına nasıl gelindi?

ÇETAŞ İşçileri: Biz böyle olacağını beklemiyorduk. Sendikalı olmak işçilerin en doğal hakkıdır diye düşünerek, sonunda kabul edilir diye hareket ediyorduk. İşimize eskisinden daha çok sarılmaya başlamıştık. Patronlar ve yöneticileri bizlerin örgütlenmekten vazgeçemediğimiz takdirde hepinizi işten çıkaracağını söylemesi bardağı taşırdı. Hiçbir arkadaşımız diğerini satmayınca olanlar oldu ve bizlerin işlerine son vermeye kalkıştılar. Buna direnişle karşılık verip, kapının önüne çadırımızı kurunca, bizlere karşı tepkiler daha çok arttı. Devreye güvenlik güçlerini sokup, çadırımızı sökmeye kalkıştılar. Yasa dışı işlemler yapıyorsunuz denildiği için ve işlerin nasıl yürüdüğünü bilmediğimizden, çadırımızı Sanayi Bölgesi'nin girişine taşıdık. Oradan da kaldırılması istendi ama oradan ayrılmayarak mücadele ettik. Patron fabrikayı kapatacağını öne sürerek bizlerin direnişlerini kırmaya çalışırken, sendikamız firmanın kapanış başvurusu yapmadığını öğrenip, bizlerin direniş kararını grev eylemine dönüştürünce, tekrar çadırımızı buraya açtık.

İşbaşı: Arkadaşlarınızdan hiç etkilenen olmadı mı bu uzun süreçte?

ÇETAŞ İşçileri: Uzun zaman etkilenen olmadı. Eşlerimizi, çocuklarımızı devreye sokmalarına karşı, uzun bir süre kenetlendik birbirimizle! Zamanla anlaşalım diyen arkadaşlarımız oluyordu ama anlaşmanın teslimiyet olduğunu anlayıp, atlatıp ikna ediyorduk birbirimizi. Geçenlerde on bir arkadaşımızı bir sürü vaatlerle aramızdan kopardılar. Ama bizler aynı şevk ve inancımızla kazanacağımızı biliyoruz.

İşbaşı: Şimdi ne aşamadasınız?

ÇETAŞ İşçileri: Uyuşmazlık işlemleri görüşülüyor. Oralar-
dan çıkacak kararları bekliyoruz. Belki tam anlamıyla istediğimiz sonuç çıkmayacak ama tarihe geçtiğimizi herkes söylüyor. Sizler dahil herkesin, bizim bile fark edemediğimiz bir kamuoyu des-

teği var arkamızda! Yaptığımız direniş ve grev sizlerin sayesinde, ülke dışına taşındı. İleride bir örnek teşkil edeceğimiz kesin artık!

İşbaşı: Bu süreçte hayret ettiğiniz bir şey oldu mu?

ÇETAŞ İşçileri: Özellikle sol-sosyalist kuruluşlardan uzak durmamız telkin edildi. Hatta onlarla eylemler yapmayın diye tembihlendik. Ama sol ve sosyalist kuruluşlardan başka yanımızda duran olmadı. Bizlerde onlarla birlikte olma konusunda temkinliydik ama zamanla onların bizlere destek olmaktan başka bir amaçlarının olmadığını gördük. Hiç kimse bize işçi hakları konusundan başka bir dayatmada bulunmadı. Bu sayede onları da tanıyıp öğrenme gibi bir şansımız oldu. Ayrıca politik görüşü ne olursa olsun işçinin işçiden başka yandaşı olmadığını gördük. Sol camia destek oluyor bize ama işçiler birlikte olmasalar ne destek olacakları bir konu olurdu, ne de bugün oluşturduğumuz bir gelenek!

İşbaşı: Asgari ücret belirlemeleri olacak, ne dersiniz?

ÇETAŞ İşçileri: Patronlar yapılacak ücret artışlarının bir bölümünün devlet tarafından ödenmesini istiyorlarmış, aramızda para toplayarak onlara yardımcı olmak istiyoruz. Fakirleşmesin garipler. Asgari ücret ne ki? Bir orta halli vatandaşın, bir iki günlük cep harçlığı! Biz bununla idare etmeye çalışıyoruz, onlar "çok veriyoruz" diyorlar. Madem çok veriyorlar da, bu mal varlığını nasıl ediniyorlar?

İşbaşı: Politikacılar hakkında ne düşünüyorsunuz?

ÇETAŞ İşçileri: "Seçim zamanı yok-sullardan oy dilenen, seçim bittikten sonra ise varsıllara çalışanlar" olarak tanımlıyoruz!

İşbaşı: Sendikal örgütlenmeler konusunda söyleyeceğiniz şeyler var mı?

ÇETAŞ İşçileri: Örgütlenmeler, fabrika içlerinden olsa daha başarılı olacağına inanıyoruz. Sendika yönetimleri bile, bizim hangi koşullarda direndiğimizi bizim kadar anlayamaz diye düşünüyoruz. Eskiden sendikalar çok güçlüymüş ve gervci işçilere ekonomik başta olmak üzere her türlü desteği sunarmış. Şimdi direniş ve ekonomik olarak her türlü yük işçilerin omuzunda! Örgütlenmeler iş yerinin içinden olsa örgütlülük daha ileri boyutlara ulaşır ve daha duyarlı olunur diye düşünüyoruz. Yönetimler fabrikaların içlerinden çıksa çok daha iyi olur.

İşbaşı: Diyeceğiniz başka bir söz var mı?

ÇETAŞ İşçileri: Ne diyebiliriz. Yaşadığımız durumu görüyorsunuz. Kavak'ın soğukunda mücadeleye devam ediyoruz. Rüzgar grev çadırımızı yıktı. Bu karavana sığındık. Ama işe gelirken daha büyük bir şevkle grev çadırına gelmeyi kendimize vazife edindik. Hastalık halinde bile buradayız. Burası bizim onurumuz oldu adeta! Sizlere, bize destek olan Samsun kamuoyu temsilcilerine, demokratik kitle örgütü ve partilere çok teşekkür ediyoruz.

İşbaşı: Biz sizlere teşekkür ederiz Kavaklı ÇETAŞ işçileri... Hafızalarınızı tazelediniz! Her türlü olanaksızlıklara rağmen, tarihe not düşünüyorsunuz ve üç aydır bir milim geri adım atmadınız!